

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 373-1906)

Originalt emne

Børn

Børn/Børnebespisning

Skole- og Undervisningsvæsen

Skole- og Undervisningsvæsen/Skole- og Undervisningsvæsen i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 6. december 1906](#)
- 2) [Byrådsmødet den 21. marts 1907](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 6. december 1906 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 373-1906)

Fra Komiteen for Bespisning af Skolebørn forelaa Andragende om et yderligere Tilskud paa 2000 Kr. udover det af Kommunen for indeværende Vinter bevilgede Beløb af 6000 Kr.

Simonsen kunde ønske oplyst, om Komiteen mente at kunne gennemføre Bespisningen af Skolebørnene, naar der af Kommunen ydedes et Tilskud af ialt 8000 Kr. Forrige Vinter maatte man standse med Bespisningen 2 á 3 Uger, førend det var paatænkt, idet man manglede Midler til at fortsætte med den. Det var kedeligt, om man igen midt i Vinter skulde komme til at staa uden Penge, fordi de private Tilskud hørte op. Han kunde have ønsket, at Komiteen havde andraget om, at der til Børnebespisningen bevilgedes indtil 14-15000 Kr., hvilket Beløb Bespisningen antagelig vilde andrage. Efter Loven af 1902 skulde

der ganske vist være en privat Komite til at iværksætte Besisningen og en Indsamling af Bidrag fra Private, men Ministeriet havde hidtil ikke gjort Vanskeligheder med Hensyn til at give Tilladelse til, at der fra Kommunens Side ydedes Tilskud, der oversteg det af private tilvejebragte, og det vilde sikkert ikke modsætte sig, at Kommunen afholdt saa godt som hele Udgiften til Besisningen. Ved at bevilge det af ham nævnte Beløb havde man paa den ene Side sikret Besisningens Gennemførelse, og paa den anden Side havde man - uden at det kunde gaa ud over Børnene - givet Borgerne Lejlighed til at vise, om de nærrede den Anskuelse, at Pengene til Besisningen skulde tilvejebringes ad privat Vej, i hvilket Tilfælde de kunde yde rigelige Bidrag, eller om de mente, at denne Udgift rettest burde afholdes af Kommunen, i hvilket Tilfælde de kunde undlade at bidrage. Erfaringen havde iøvrigt vist, at der Aar for Aar kom mindre ind ved Indsamlingen til Børnebesisningen, noget der tydede paa, at det var ved at blive den almindelige Mening, at Kommunen skulde paatage sig denne Opgave.

Müller bemærkede, at naar Komiteen ønskede et Tilskud fra Kommunen af ialt 8000 Kr., var det ud fra den Forudsætning, at man kunde indsamle 4000 Kr. hos Private. For 12000 Kr. kunde man holde Besisningen i Gang i 10 Uger, fra Midten af Januar til Slutningen af Marts. Efter Loven af 1902 om Skolebesisning kunde Kommunen ikke overtage hele Udgiften ved denne, idet den kun kunde "yde Bidrag til Foreninger, som i Maanederne December-Marts gav vederlagsfri Besisning af Skolebørn fra uformuende Hjem". Allerede af den Grund maatte han tage Afstand fra den foregaaende Taler. Det rigtigste var, - saaledes som Lovgivningen for Tiden var paa det ommeldte Omraade - at Byraadet foreløbig bevilgede det af Komiteen ønskede Beløb. Hvis man vilde forlange, at Besisningen skulde opretholdes i 10 Uger, og det skulde vise sig umuligt at gøre dette med de private Bidrag, der kom ind, kunde man jo komme til Byraadet med fornyet Andragende om Tilskud.

Filtenborg kunde ikke være enig med Hr. Simonsen. Efter den omtalte Lov kunde Kommunen ikke uden Ministeriets Samtykke tilskyde noget større Beløb end det, der var tilvejebragt ad privat Vej. Det vilde i høj Grad skade Indsamlingen fra de Private, hvis Kommunen udtalte, at den vilde paa tage sig Udgiften ved Besisningen. Hvis Komiteen senere kom til at mangle Penge, kunde man derimod efterbevilge den et yderligere Tilskud.

Jul. Andersen vilde meget anmode om, at man imødekom Andragendet og i hvert Tilfælde ikke bevilgede mindre end af Komiteen ansøgt. Ifjor havde man maattet standse

Bespisningen efter 7 Ugers Forløb, og den skulde gjerne vedligeholdes i 10. Man maatte erindre, at det var en meget uheldig Tid at indsamle Penge paa lige efter Jul, hvor der var stillet store Krav til den private Velgørenhed, og hvor Fortjenesten for mange tilmed var forholdsvis ringe. Personligt kunde han selvfølgelig ønske det størst mulige Tilskud fra Kommunens Side.

Sabroe gjorde opmærksom paa, at Indsamlingen til Børnebespisningen hos de Private blev mødt med stigende Uvilje, hvilket gav sig Udslag i, at det stadig blev vanskeligere at faa Bidrag til Bespisningen. Som et tidligere konservativt Medlem af Raadet havde sagt, var der ingen Mening i en privat Indsamling, naar Kommunen alligevel skulde yde saa stort et Tilskud. Man maatte heller ikke være blind for, at Opkrævningen af de private Bidrag kostede ikke saa lidt; det var en Udgift, der spares, naar Kommunen overtog hele Bespisningen. Han vilde i hvert Tilfælde henstille, at man blev enige om, hvis Komiteen paany i Vinter skulde anmode om Tilskud, til næste Aar at lade Kommunen afholde hele Udgiften ved Børnebespisningen, noget han ikke tvivlede om, at man let erholdt Ministeriets Samtykke til.

Simonsen var ikke uvidende om, at Ministeriets Tilladelse skulde indhentes, forsaavidt der af Kommunens Kasse skulde bidrages mere end af Private tilvejebragt, men for denne Sags Skyld kunde man lige saa gjerne bevilge 14000 Kr, som 8000 Kr., da der fra Private langt fra kunde indsamles det sidstnævnte Beløb. Ministeriet skulde søges alligevel, og det vilde utvivlsomt ikke modsætte sig, at Kommunen afholdt Resten af Udgifterne til Bespisningen, selv om der kun fra Private var indsamlet nogle faa Hundrede Kroner. Ved den nævnte Lovs Behandling var det fra en vis Side hævdet, at det private Initiativ sagtens kunde bære den her omtalte Sag. Erfaringen havde vist, at dette langt fra var tilstrækkeligt, og da alle var enige om, at Børnene i mindst 10 Uger skulde bispises i Skolerne, maatte Kommunen tage Sagen i sin Haand.

Müller paapegede, at naar det efterhaanden var vanskeligere at faa Pengene til at slaa til, og Bespisningen i det hele var blevet noget dyrere, skyldtes dette bl. a. ogsaa, at selve Fødemidlerne var stegne ikke saa lidt i Pris. Til Hr. Sabroe skulde han sige, at Indkrævningen af de 4000 Kr. man paaregnede fra Private, kostede ca. 400 Kr. Det var ganske vist ikke saa lidt, men billigere kunde man næppe have den. Han var enig med den foregaaende Taler i, at det først og fremmest galdt om, at Børnene skulde have Mad, men foreløbig haabede Komiteen at kunne klare sig med et Tilskud fra Kommunen af ialt 8000

Kr.

Sabroe fremhævede, at den Omstændighed, at det kostede 400 Kr. at faa 4000 Kr. opkrævet, var det bedste Bevis paa, hvor trevent Indsamlingen gik. Det var meget dyre Penge, Komiteen arbejdede med.

Samuelson kunde oplyse, at Optræningen ikke var slet saa dyr som af Hr. Muller omtalt, idet den dog kun androg 5 % af det opkrævede Beløb. I og for sig var det vel nok, men det var efterhaanden forbundet med ikke saa ringe Ulejlighed at faa de private Bidrag opkrævede. Han vilde anbefale, at man foreløbig bevilgede de af Komiteen yderligere ansøgte 2000 Kr., saaledes at der eventuelt senere kunde ydes den større Tilskud, hvis det skulde blive nødvendigt.

Det foreliggende Andragende bevilgedes.

8. Udenfor Dagsordenen vedtoges det paa Foranledning af Olesen at rette en Forespørgsel til Skolekommissionen angaaende dens Opfattelse af det i den senere Tid rejste Spørgsmaal om, hvorvidt den, naar Børns Undervisning i private Skoler ikke findes tilstrækkelig god, da kan paabyde deres Indmeldelse i Kommunens Skoler.

Uddrag fra byrådsmødet den 21. marts 1907 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 373-1906)

Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 12. d. M. med Samtykke til, at det paa Kommunens Overslag for 1906-07 opførte Bidrag af indtil 8000 Kr. til Bispisning af Børn i Byskolerne maa udbetales, selv om det ikke skulde lykkes Komiteen at tilvejebringe et tilsvarende Beløb ved Indsamling hos private.

Til Efterretning.